

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAAT

SESSION DE 1951-1952.

SEANCE DU 15 JUILLET 1952.

Proposition de loi sur l'abaissement de prise de cours de l'âge des pensions de retraite des invalides de guerre et anciens combattants occupés dans l'industrie privée ou le commerce et l'immunisation de certaines ressources pour l'octroi de la majoration de pension de vieillesse aux non-salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement s'est à diverses reprises préoccupé du sort des anciens combattants et des victimes de guerre, particulièrement en ce qui concerne le taux de la pension dite d'invalidité, devant compenser dans une certaine mesure le manque à gagner, conséquence directe de l'infirmité ou de la maladie causée par la guerre.

Au lendemain de la guerre 1914-1918, toutes les puissances belligérantes légiférèrent en faveur des anciens combattants et mutilés rendus à la vie civile, suivant le principe unanimement admis que l'invalidité ou la mutilation ne pouvait être opposable à leur reclassement. Tous les anciens combattants devaient être replacés dans des conditions leur permettant de gagner leur vie, suivant leurs aptitudes au travail. Pour y arriver, on organisa la rééducation professionnelle et fonctionnelle et certains pays adoptèrent les lois sur l'emploi obligatoire des mutilés et invalides dans l'industrie privée. Le Parlement belge n'a pas cru devoir adopter pareille formule. Ce n'est en effet que le 30 avril 1946, en conséquence des progrès de la législation sociale et de la nouvelle génération des victimes de guerre, épaves du conflit 1940-1945, que M. Troclét, Ministre du Travail, estima devoir déposer un projet de loi sur « le reclassement professionnel et social des invalides ». Cette initiative est restée à l'état de projet. Le monde des mobilisés des deux guerres doit se contenter d'un droit de priorité établi par les lois coordonnées du 3 août 1919 et 25 mai 1947, droit de priorité réservé aux candidats éventuels à différents emplois publics de l'Etat, des provinces et des communes.

ZITTING 1951-1952.

VERGADERING VAN 15 JULI 1952.

Wetsvoorstel houdende verlaging van de pensioengerechtigde leeftijd inzake rustpensioen voor de oorlogsinvaliden en oudstrijders tewerkgesteld in de private nijverheid of de handel en vrijstelling van sommige inkomsten bij de toekenning der verhoging van het ouderdomspensioen voor niet-loontrekkenden.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Regering is herhaaldelijk begaan geweest met het lot der oudstrijders en oorlogsslachtoffers, inzonderheid wat het bedrag van het zogenoemde invaliditeitspensioen betreft, dat enigszins het gemis van inkomsten als direct gevolg van de aan de oorlog te wijten gebrekkigheid of ziekte moest goedmaken.

Onmiddellijk na de oorlog 1914-1918, zijn door al de oorlogvoerende mogendheden ten behoeve van de oudstrijders en verminkten, die in het burgerlijk leven waren teruggekeerd, wetten uitgevaardigd volgens het eenstemmig aangenomen beginsel dat de invaliditeit of de verminking hun herklassering niet mocht in de weg staan. Alle oudstrijders dienden opnieuw in zulke omstandigheden geplaatst dat ze hun brood konden verdienen volgens hun arbeidsgeschiktheid. Te dien einde werd de beroeps- en functionele omscholing ingesteld en hebben sommige landen wetten aangenomen op de verplichte tewerkstelling der verminkten en invaliden in de private nijverheid. Het Belgisch Parlement heeft gemeend zulks niet te moeten doen. Het is inderdaad pas op 30 April 1946 dat de h. Troclét, Minister van Arbeid, naar aanleiding van de verbeterde sociale wetgeving en ten behoeve van de nieuwe generatie oorlogsslachtoffers, wrakken van de oorlog 1940-1945, gemeend heeft een wetsontwerp op de « sociale en professionele wederopheffing van de invaliden » te moeten indienen. Het is tot heden toe bij een ontwerp gebleven. De gemobiliseerden van beide oorlogen moeten genoeg nemen met een bij de samengevatte wetten van 3 Augustus 1919 en 25 Mei 1947 ingesteld prioritetsrecht voor de eventuele kandidaten bij het begeven van openbare betrekkingen bij de Staat, de provinciën en de gemeenten.

Malgré ces dispositions, la grande majorité des invalides et anciens combattants sont occupés dans les industries privées et le commerce, où ils ne jouissent d'aucune protection légale, devant se contenter souvent de salaires réduits du fait de perte d'aptitudes au travail. On ne peut prétendre qu'ils auraient pu postuler des emplois à l'Etat ou dans les pouvoirs publics. Mais dans ce cas on oublie que les vacances d'emploi dans ce cadre de l'activité nationale sont normalement limitées et les qualifications professionnelles et physiques des invalides et anciens combattants ne répondent pas toujours aux exigences des emplois offerts. Il s'ensuit que, devant l'obligation morale d'assurer l'existence matérielle de leurs familles, les invalides de guerre belges, les combattants en général, ont dû reprendre l'ancienne profession, l'ancien métier, sans se préoccuper d'en avoir encore toutes les qualités et l'habileté.

Qu'importe le fait que la vie de soldat des deux campagnes a pu les vieillir prématurément ; ils sont rentrés dans le cadre de l'activité normale et les lois sociales applicables à la masse ne tiennent nullement compte de leur situation spéciale.

Pour ses agents, l'Etat a estimé devoir tenir compte des années de guerre et particulièrement des conséquences directes de l'invalidité, en instaurant les lois des 21 juillet 1924 et 5 novembre 1928 relatives aux bonifications d'ancienneté. Une circulaire du 3 décembre 1949 étend ces bonifications et avantages aux invalides de guerre 1940-1945 occupant des emplois de l'Etat, ainsi qu'aux militaires invalides de guerre restés en service actif.

Malheureusement ces avantages accordés uniquement en raison des services prestés à l'Etat comme « combattants » restent l'apanage des seuls invalides agents de l'Etat.

La logique voudrait cependant que les mêmes services, les mêmes dangers donnent les mêmes droits, les mêmes récompenses ; s'il n'en est pas ainsi, c'est que le statut social diffère pour les uns et les autres et les bonifications, telles qu'elles sont comprises, ne peuvent être étendues aux invalides de guerre et anciens combattants occupés dans l'industrie privée. Faut-il pour cette unique raison, abandonner l'idée de la même récompense pour les mêmes services ?

Assurément non. Les bonifications d'ancienneté, pour ceux qui en sont bénéficiaires, représentent un avantage sérieux pour la carrière et la pension.

C'est une charge que l'Etat, et, par conséquent, la communauté belge croit devoir supporter en faveur de certains invalides de guerre. Il ne peut être question d'en faire un privilège en faveur d'une catégorie.

Le principe d'égalité de droits dans toute justice distributive oblige de trouver le moyen de compenser d'une façon adéquate l'avantage accordé aux agents de

In weerwil daarvan, zijn de meeste invaliden en oudstrijders tewerkgesteld in de private nijverheid en de handel waar ze wettelijk niet beschermd worden en dikwijls wegens een geringere arbeidsgeschiktheid voor een kleiner loon moeten arbeiden. Men kan niet beweren dat ze naar een betrekking bij de Staat of de openbare besturen hadden kunnen dingen, want daarbij wordt over 't hoofd gezien dat de vacatures in die sector van 's lands bedrijvigheid normaal beperkt zijn en dat de invaliden en oudstrijders niet steeds de voor die betrekkingen vereiste beroeps- en lichamelijke bekwaamheid bezitten. Derhalve hebben de Belgische oorlogsinvaliden en oudstrijders, uit morele plicht tegenover de materiele instandhouding van hun gezin, over 't algemeen opnieuw hun vroeger beroep of vak moeten opvatten zonder na te gaan of ze daartoe nog de nodige geschiktheid en vaardigheid bezaten.

Wat geeft het dat het soldatenleven gedurende de twee oorlogen hen vroeg oud heeft kunnen maken ; zij zijn opnieuw in het raam van de normale activiteit opgenomen en de sociale wetten, uitgevaardigd voor de massa, houden geen rekening met hun bijzondere toestand.

De Staat heeft gemeend voor zijn ambtenaren te moeten rekening houden met de oorlogsjaren en vooral met de directe gevolgen van de invaliditeit, door het uitvaardigen der wetten van 21 Juli 1924 en 5 November 1928 betreffende de anciënniteitsbijslag. Bij een circulaire van 3 December 1949, zijn die extradiensttijd en andere voordelen mede van toepassing gemaakt op de oorlogsinvaliden 1940-1945 in Staatsdienst, alsmede op de militaire oorlogsinvaliden in actieve dienst.

Die voordelen, uitsluitend toegekend wegens bij de Staat als « oudstrijder » doorgebrachte diensttijd, blijven ongelukkig voorbehouden voor de invaliden-Rijksambtenaren.

Gelijke diensten en gelijke gevaren verlenen logischerwijze aanspraak op gelijke rechten en gelijke beloning ; zulks is ten deze niet het geval, omdat het sociaal statuut van de enen tot de anderen verschilt en de oorlogsinvaliden en oudstrijders die in de private nijverheid zijn te werk gesteld geen extradiensttijd, zoals die thans wordt opgevat, kunnen bijgerekend krijgen. Moet men alleen daarom de gedachte van een gelijke beloning voor gelijke diensten van zich afzetten ?

Zeker niet. De bijrekening van extradiensttijd betekent voor de daarmee begunstigten een gewichtig voordeel bij hun loopbaan en pensioen.

Het is een last die de Staat en bijgevolg de Belgische gemeenschap meent te moeten op zich nemen ten behoeve van sommige oorlogsinvaliden. Dat mag geen voorrecht voor een categorie zijn.

Het beginsel van de gelijkheid in rechten verplicht in een stelsel van verdelende rechtvaardigheid tot een voorziening waarbij het voordeel, dat enerzijds aan de

l'Etat, particulièrement en ce qui concerne la pension de retraite.

Le texte des lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré et celui concernant la pension d'employé font mention de majorations gratuites et de compléments de pension à accorder, suivant certaines conditions, aux assujettis de l'une ou l'autre catégorie. Rien ne peut moralement s'opposer à ce que le législateur admette en faveur des invalides de guerre et anciens combattants assujettis obligatoires une dérogation comparable à celle prévue par l'article 62 de l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946, qui autorise de fixer l'entrée en jouissance de la rente de vieillesse à partir de l'âge de 55 ans pour les travailleurs des industries dites insalubres. L'expérience des deux guerres est suffisamment probante pour convaincre quiconque que la guerre est le métier le plus insalubre connu.

De surcroît, mais nous en faisons un argument secondaire, l'abaissement de l'âge d'entrée en jouissance de la pension de retraite, même facultatif et réservé uniquement aux invalides de guerre et anciens combattants peut, par voie de conséquence, aider à résoudre certains problèmes du chômage qui retiennent toute l'attention du Gouvernement : le problème des jeunes chômeurs pour qui on met tout en œuvre en vue de leur donner une formation professionnelle leur permettant d'occuper des emplois de « qualifiés » dans nos industries modernisées et le problème des chômeurs partiellement inaptes du fait de l'âge et de l'invalidité, pour qui on admet comme « pis aller » les allocations permanentes du Fonds de Soutien des Chômeurs, voire le problème de la main-d'œuvre de plus en plus spécialisée, nécessitant des éléments jeunes et de pleine capacité de rendement.

Toutes les solutions proposées n'apportent malheureusement par un remède direct. Il faut créer des possibilités d'emploi pour la main-d'œuvre la plus qualifiée, la plus apte, en tentant l'expérience de l'abaissement de l'âge des pensions au profit de ceux qui peuvent invoquer un motif aussi valable que ceux que nous retenons ici.

Puisqu'on accepte l'idée de l'assistance aux chômeurs après la période de droits découlant de l'assurance, puisqu'on considère comme une nécessité sociale de s'intéresser à la mise au travail des jeunes chômeurs, il faut que l'on accepte l'idée de la pension facultative à 60 ans pour les invalides de guerre anciens combattants à qui le Gouvernement ne peut refuser les bonifications pour les années de guerre et pour l'invalidité.

La pension prise entre 60 ans et 65 ans sera majorée d'une allocation portée au budget de la Défense Nationale de façon à porter la pension totale aux taux de la pension à 65 ans, compte tenu des majorations gratuites et du complément de pension en ce qui

Rijksambtenaren inzonderheid inzake rustpensioen wordt verleend, anderzijds op afdoende wijze goedge maakt wordt.

In de samengevatte wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood en in de wet betreffende het bedienpensioen, wordt gewag gemaakt van kosteloze toelagen en aanvullend pensioen, die onder bepaalde voorwaarden aan de ene of andere categorie begunstigen worden verleend. Moreel is er niets tegen dat de wetgever, ten behoeve van de verplicht-verzekerde oorlogsinvaliden en oudstrijders, een afwijking zou aannemen als voorzien in artikel 62 van het regentsbesluit van 12 September 1946, waarbij de ingenottreding van de ouderdomsrente voor de arbeiders uit de als ongezonder aangemerkte nijverheden met ingang van de leeftijd van 55 jaar kan vastgesteld worden. De ondervinding uit de twee oorlogen volstaat om gelijk wie te overtuigen dat oorlogen wel het ongezondste beroep is.

Daarenboven, maar dit is een bijkomstig argument, kan de verlaging van de pensioengerechtigde leeftijd inzake rustpensioen, zelfs onverplicht en uitsluitend voorbehouden voor de oorlogsinvaliden en oudstrijders, een oplossing bevorderen van sommige werkloosheidsvraagstukken waarmee de Regering zeer begaan is : het vraagstuk der fel nagestreefde vakkundige opleiding der jeugdige werklozen ten einde dezen in staat te stellen een betrekking van « geschoolden » in onze gemoderniseerde nijverheden in te nemen, het vraagstuk der werklozen die wegens hun leeftijd en invaliditeit gedeeltelijk werkonbekwaam zijn en voor wie, als noodoplossing, permanente steun uit het Steunfonds voor Werklozen wordt verleend, en zelfs het vraagstuk van de steeds meer gespecialiseerde arbeiders, waarbij jeugdige krachten met volle arbeidsrendement vereist zijn.

Al de voorgestelde middelen brengen ongelukkig geen directe oplossing. Voor de best geschoolde en geschikte arbeidskrachten dient werkgelegenheid gevonden door een proef te wagen met de verlaging van de pensioensgerechtigde leeftijd ten behoeve van diegenen, welke een zo geldige reden als de oorlogsinvaliden en oudstrijders kunnen inroepen.

Waar men het beginsel aanneemt van de steun aan de werklozen na het tijdvak waarvoor zij als verzekerden een recht bezaten, waar het als sociaal noodzakelijk wordt beschouwd de tewerkstelling der jeugdige werklozen te bevorderen, moet ook het beginsel worden aangenomen van een onverplicht pensioen op 60-jarige leeftijd voor de oorlogsinvaliden en oudstrijders aan wie de Regering geen bijrekening van extradiensttijd voor de oorlogsjaren en de invaliditeit kan weigeren.

Het pensioen op 60- tot 65-jarige leeftijd wordt verhoogd met zulke uitkering, uitgetrokken op de begroting van het Ministerie van Landsverdediging, dat het totale pensioen wordt verhoogd tot het bedrag van het pensioen op 65-jarige leeftijd, met inbegrip van de kos-

(4)

concerne les anciens combattants et invalides de guerre bénéficiaires de la sécurité sociale.

Notre projet ne crée pas ou guère de nouvelles charges pour l'Etat. Il a l'avantage, dans sa simplicité, de résoudre trois problèmes sociaux, la création des possibilités de mise au travail des jeunes, l'abaissement de l'âge des pensions et l'extension des bonifications d'ancienneté aux invalides de guerre et anciens combattants occupés dans l'industrie privée pour les faire bénéficier d'avantages comparables à leurs collègues des mêmes catégories occupés au service de l'Etat.

Nous voulons profiter de cette circonstance pour rectifier également une inégalité qui subsiste au détriment des anciens combattants non bénéficiaires de la sécurité sociale et que l'on dénomme couramment les « assurés libres ». En effet, alors que par le mécanisme même de la sécurité sociale, les assurés obligatoires voient automatiquement immuniser les rentes de chevrons de front et celles attachées à un ordre national, il n'en est pas de même des assurés non-salariés : pour eux, nous proposons d'immuniser ces rentes lors de l'enquête sur les ressources dont ils sont l'objet, rétablissant ainsi complète justice entre les deux catégories d'anciens combattants.

E. YERNAUX.

teloze toeslagen en het aanvullend pensioen voor de maatschappelijk verzekerde oudstrijders en oorlogsinvaliden.

Ons ontwerp schept geen of haast geen nieuwe lasten voor de Staat. Het heeft, eenvoudig als het is, het voordeel drie sociale vraagstukken op te lossen, het schept werkgelegenheid voor de jongeren, verlaagt de pensioensgerechtigde leeftijd, breidt de bijrekening van extradiensttijd uit tot de oorlogsinvaliden en oudstrijders in de private nijverheid en verleent dezen aldus gelijkaardige voordelen als hun collega's uit dezelfde categorieën, die in Staatsdienst zijn.

Wij nemen deze gelegenheid ook te baat om met een ongelijkheid ten nadele van de niet maatschappelijk verzekerde oudstrijders die gewoonlijk « vrij verzekerden » genoemd worden, op te ruimen. Inderdaad, waar de verplicht verzekerden ingevolge de werkwijze van het stelsel der maatschappelijke zekerheid zelf, automatisch vrijgesteld worden wat de frontstreeprenten en de renten verbonden aan een nationale orde betreft, geldt zulks niet voor de niet-loontrekkende verzekerden : wij stellen voor die renten vrij te stellen bij het onderzoek naar hun inkomsten en aldus de volledige gelijkheid tussen beide categorieën van oudstrijders te herstellen.

Proposition de loi sur l'abaissement de prise de cours de l'âge des pensions de retraite des invalides de guerre et anciens combattants occupés dans l'industrie privée ou le commerce et l'immunisation de certaines ressources pour l'octroi de la majoration de pension de vieillesse aux non-salariés.

Article Premier.

Par dérogation aux conditions d'âge d'entrée en jouissance de la pension de retraite selon les loi coordonnées sur la matière, les anciens combattants et invalides de guerre et les invalides civils de la guerre sont admis à demander la mise à la retraite anticipée dans les conditions précisées aux articles suivants.

Art. 2.

L'anticipation facultative de la mise à la retraite peut être demandée selon le tableau ci-après :

Prise de la retraite	pour année de front	pour degrés d'invalidité
61 ans	1 an	10 p. c.
63 ans	2 ans	11 à 20 p. c.
62 ans	3 ans	21 à 30 p. c.
61 ans	4 ans	31 à 40 p. c.
60 ans	5 ans	41 p. c. et plus

Art. 3.

Deux années passées en captivité ou en internement seront comptées comme une année de front.

Art. 4.

Deux années passées comme « inapte au service armé » à la suite de faits de guerre, ou en « congé sans solde en attendant réforme » par suite de faits de guerre, ou « occupé dans les services auxiliaires pour blessure ou maladie » à la suite de faits de guerre, sont considérés comme une année de front, selon les règles à déterminer par arrêté royal.

Art. 5.

Pour le calcul des années de bonification prévues aux articles 2, 3 et 4 ci-dessus, il ne sera tenu compte que des années complètes selon les règles à déterminer par arrêté royal.

Toutefois, les années 1914, 1918, 1940, 1944 et 1945 sont comptées chacune pour une année pleine.

Art. 6.

Les situations prévues aux articles 2, 3 et 4 peuvent être cumulées mais sans que le total des années de bonification puisse dépasser cinq ans.

Wetsvoorstel houdende verlaging van de pensioengerechtigde leeftijd inzake rustpensioen voor de oorlogsinvaliden en oudstrijders tewerkgesteld in de private nijverheid of de handel en vrijstelling van sommige inkomtsen bij de toekenning der verhoging van het ouderdomspensioen voor niet-loontrekkenden.

Eerste Artikel.

De oudstrijders, oorlogsinvaliden en burgerlijke oorlogsinvaliden zijn gerechtigd, bij afwijking van de leeftijdsvoorwaarden voor de ingenottreding van het rustpensioen overeenkomstig de ten deze geldende geördende wetten, om vervroegde oppensioenstelling te verzoeken onder de voorwaarden als bepaald in de navolgende artikelen.

Art. 2.

De onverplichte vervroegde oppensioenstelling kan worden gevraagd overeenkomstig de navolgende tabel :

Pensionnering op	per jaar front	voor invaliditeitspercentage
64 jaar	1 jaar	10 t. h.
63 jaar	2 jaren	11 tot 20 t. h.
62 jaar	3 jaren	21 tot 30 t. h.
61 jaar	4 jaren	31 tot 40 t. h.
60 jaar	5 jaren	41 t. h. en meer

Art. 3.

Twee jaren gevangenschap of internering worden voor één jaar front gerekend.

Art. 4.

Twee jaren « ongeschikt voor de gewapende dienst » ingevolge oorlogsfeiten, of « met verlof zonder soldij in afwachting van reform » ingevolge oorlogsfeiten, of « ingedeeld bij de hulpdiensten wegens kwetsuur of ziekte » ingevolge oorlogsfeiten, worden beschouwd als één jaar front overeenkomstig de bij koninklijk besluit te bepalen regelen.

Art. 5.

Voor de berekening van de extradiensttijd bepaald in de artikelen 2, 3 en 4 hiervoren, wordt slechts rekening gehouden met de volle jaren overeenkomstig de bij koninklijk besluit te bepalen regelen.

De jaren 1914, 1918, 1940, 1944 en 1945 worden evenwel ieder voor een vol jaar gerekend.

Art. 6.

De in de artikelen 2, 3 en 4 bepaalde toestanden kunnen gecumuleerd worden zonder dat de totale extradiensttijd meer dan vijf jaren mag bedragen.

Art. 7.

La prise de la pension anticipative telle qu'elle résulte de la présente loi est facultative.

Art. 8.

L'anticipation de la prise de cours de la pension en vertu de la présente loi ne peut donner lieu à réduction du taux de la pension, en ce compris la rente, la majoration gratuite et le complément.

Chaque année d'anticipation est évaluée forfaitairement à 7 p. c. du montant de la pension à laquelle l'intéressé aurait droit à 65 ans en calculant fictivement, pour la période de la prise de pension jusque 65 ans, des rémunérations et des cotisations correspondant à la moyenne des cinq années antérieures. La contrevaletur des années bonifiées à raison de 7 p. c. l'an est transférée au compte du service des pensions par le Ministère de la Défense Nationale ou le Ministère qui a dans ses attributions le service des pensions de réparation.

Art. 9.

Les pensions d'invalidité, les rentes de chevrons de front et les rentes attachées à un ordre national pour fait de guerre sont immunisées pour le calcul de la majoration gratuite de pension de vieillesse prévue par l'article 40 des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, coordonnées par l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946, modifié par la loi du 30 décembre 1950.

Art. 10.

Les modalités d'application de la présente loi sont déterminées par arrêtés royaux.

E. YERNAUX.
L.-E. TROCLET.
A. MOULIN.
M. DELMOTTE.
G. MAZEREEL.
E. MISSIAEN.

Art. 7.

Met vervroegd pensioen gaan in de zin van deze wet, is onverplicht.

Art. 8.

De vervroegde pensioensingang op grond van deze wet mag geen vermindering van het pensioensbedrag, met inbegrip van de rente, de kosteloze toeslag en het aanvullend pensioen meebrengen.

Elk jaar vervroegd pensioen wordt forfaitair geraamd op 7 t. h. van het pensioensbedrag waarop de belanghebbende op 65-jarige leeftijd aanspraak zou kunnen maken, indien over het tijdvak van de vervroegde pensioensingang tot 65-jarige leeftijd de bezoldigingen en de bijdragen die overeenstemmen met het gemiddelde der vijf vorige jaren fictief berekend worden. De tegenwaarde van de extradiensttijd wordt tegen 7 t. h. per jaar overgedragen op de rekening van de pensioendienst door het departement van Landsverdediging of het departement waaronder de dienst der herstelpensioenen ressorteert.

Art. 9.

De invaliditeitspensioen, de frontstreeprenten en de renten verbonden aan een nationale orde wegens oorlogsfeit, worden niet meegerekend voor de kosteloze ouderdomspensioentoeslag bepaald bij artikel 40 der wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, samengevat bij regentsbesluit van 12 September 1946, gewijzigd bij de wet van 30 December 1950.

Art. 10.

De toepassingsmodaliteiten van deze wet worden bij koninklijk besluit vastgesteld.